www.keruletufc.hu

LELÁTÓ

A II. Kerület UFC magazinja • 2024/VI. • XIII. évfolyam • 129. szám

Tartalom

2024. június

• INTERJÚK
Ritz Balázs (2005/2006)
Banka László (2007/2008)
Székely József (2009/2010)
Boros Ádám (2011/2012)
Kustra Bence (2013/2014)
Meggyes Balázs (Felnőtt)
Tóth Tamás (2015/2016)
Perjési Lionel (2017/2018)

• KÉPES BESZÁMOLÓK
Junior, Kölyök, Lurkó, Manó, Katica

Szerkesztette: Ritz Balázs

II. Kerület UFC

Elnök:	Szeltner Norbert
Klubigazgató:	Markóczy Csaba
2005/2006 csapat:	Ritz Balázs, Székely József
2007/2008 csapat:	Banka László, Lénárd András, Király Márton
2009/2010 csapat:	Székely József, Wiest Dominik
2011/2012 csapat:	Boros Ádám, Zatykó Alex
2013/2014 csapat:	Kustra Bence, Csáki Viktor
2015/2016 csapat:	Tóth Tamás, Almási Ákos
2017/2018 csapat:	Perjési Lionel, Kern Máté
Junior csapat:	Meggyes Balázs
Kölyök csapat:	Kern Máté, Almási Ákos, Markóczy Csaba
Lurkó csapat:	Kass László, Almási Ákos, Kern Máté
Manó csapat:	Wiest Dominik, Almási Ákos, Fraszt Márk
Katica csapat:	Perjési Lionel
Felnőtt csapat:	Meggyes Balázs, Ritz Balázs
Kapusedző:	Gayer Géza

„Sport: …mindazon testgyakorlat, melyet nem tisztán nevelési, egészségi célból űznek, hanem benne szórakozást keresnek.” (A Pallas Nagy Lexikona, 1897)

A **II. Kerület UFC** egy önálló és saját értékrendszert képviselő és közvetítő labdarúgó egyesület, céljait az alábbiakban határozza meg.

- *A gyerekek sporttevékenység által történő értelmi, erkölcsi, közösségi, nemzeti nevelése, személyiségüknek formálása.*
- *A régi grundokat megidézve, mindenkinek lehetőséget biztosítani a szervezett sportjátékhoz.*
- *A tehetséges gyermekek kiválasztása, sportági képzése, majd átadása nagyobb felvevő kluboknak, ezáltal esélyt adva nekik, a felnőttkori professzionális versenysport lehetőségére.*
- *A gyerekek ösztönzése a magas szintű iskolai tanulmányokra, az egészséget biztosító és közösségi élményt nyújtó amatőr versenysport szépségének a hirdetése.*

II. KERÜLET UFC

Kedves UFC-s szülők és gyerekek,

Június elejére elkészült a sporttelepünk kőépületének felújítása – vagy inkább teljes átépítése – és a környező területnek a rendezése is. Sokat vártunk rá – még 2022 telén költöztünk ki az épületből –, de megérte. A kívül belül megújult épület földszintjén a különböző üzemeltetői irodák, raktárak mellett lesz a büfé, amelynek megnyitását már nagyon várják a szülők és a gyerekek is. Az emeleten hat csapatöltöző, játékvezetői öltözők, klubszoba és az egyesület vezetőségi irodája lesz. Az épület körül elkészült a térkövezés is, a büfének lesz egy kis külső terasza is. Úgy döntöttünk, hogy a pálya mellett lévő régi konténer blokkunkat sem szüntetjük meg, ott is maradnak öltözők, ott lesz az edzői iroda és egy új szertárat is kialakítunk majd. Összességében egy nagyon csinos kis klubházunk lett, amelyre megpróbálunk majd nagyon vigyázni.

Üdvözlettel,

Markóczy Csaba

2005/2006-ban születettek (Ritz Balázs)

Remek közösség, remek évzáró.

Felavattuk az új öltözőt.

2005/2006-ban születettek (Ritz Balázs)

INTERJÚ RITZ BALÁZS VEZETŐEDZŐVEL

– Mik voltak a szezonra kitűzött legfontosabb célok? Mit gondolsz, sikerült ezeket elérni?
– Szerettük volna, ha a szezon végéig kitart a remek közösségünk. Ez egyértelműen sikerült. Azok közül, akik augusztusban elkezdték nálunk a felkészülést, egy-két kivétellel mindenki végigcsinálta az évet. Mindkét bajnokságban szerettünk volna emlékezetes eredményt elérni, ez is teljesült. Bár nem terveztük, ám úgy alakult, hogy számos játékosunk lehetőséget kapott a felnőttcsapatban, örülünk, hogy ez is jól sült el összességében.

– Fantasztikus eredményekkel zártátok a szezont. A Budapest bajnokságot megnyertétek, míg a regionális kiemelt bajnokságban az utolsó pillanatig versenyben voltatok az első helyért. Hogyan értékeled ezt az évet?
– Eredmények tekintetében előre aláírtuk volna ezeket a helyezéseket, igaz, a kiemelt bajnokságban az utolsó forduló alakulása miatt volt csalódottság bennünk. A szezon előtt azt mondtuk, a budapesti bajnokságban bebizonyítjuk, hogy aranyérmesek vagyunk, a kiemeltben pedig szerettük volna felülmúlni az előző szezon teljesítményét. Mindkettő sikerült.

– A kiemelt bajnokságban az utolsó fordulót az élről kezdtétek, mégis 4. hely lett belőle, ráadásul szűk 10 perc hiányzott az aranyéremhez. Hogyan élték meg a srácok ezt a drámai végkifejletet?
– Hatalmas dolog, hogy az utolsó fordulóban csak nekünk és az egész idényben kiemelkedően teljesítő Gyirmótnak volt esélye az aranyéremre. Már az nagy elismerés, hogy egy nálunk nagyobb klubbal felvettük a versenyt, sőt a dobogós Ajkával és Budaörssel is. Ugyanannyi pontunk lett, mint a második és harmadik helyezettnek, kettővel kevesebb, mint az elsőnek. Az, hogy ezért nem jár érem, nem változtat semmin. Ugyanúgy büszkék vagyunk a srácokra. Érthetően a meccs lefújásakor sohasem látott csalódottság és szomorúság ült a csapatra. Gyakorlatilag az előző években szinte minden álmunk, célunk teljesült, talán most először ért minket ekkora kudarc. Jó volt látni, hogy mennyit jelentett ez nekik. Sokszor győztünk együtt, most először együtt sírtunk. Néhány nap elteltével jobb volt a hangulat, és elkezdték megbecsülni, milyen fantasztikus szezont produkáltunk.

2005/2006-ban születettek (Ritz Balázs)

– Matu bával végigvittétek a 2005-ös/2006-os korosztályt a felső harmad 6 évén. Milyen érzések vannak most benned? Mit tekintesz az elmúlt évek legnagyobb eredményeinek szakmailag, emberileg?
– Ha minden igaz, az UFC-ben mi vagyunk az első edzőpáros, amely végigvitte a tervezett hat szezont, amire büszkék vagyunk. Ennél fontosabb, hogy olyan baráti közösséget építettünk, ami remélhetőleg minden tagját élete végéig elkísér. Szakmailag akkor leszek elégedett, ha a srácok közül minél többen felnőttkorukban is fociznak. Persze az, hogy az első évtől kezdve minden évben egyre jobbak és jobbak, egyre eredményesebbek voltunk, az is csodálatos érzés.

– Van olyan dolog, amit így utólag másképp csinálnál?
– Nincs. Matu bával szinte mindenről órákat beszéltünk. Ha valamelyik döntésünk nem jól sült el, akkor is azt gondoltuk, hogy abban a pillanatban az a legjobb megoldás. A mi fejlődésünket a rossz döntések ugyanúgy segítették, mint a jók. Rengeteget tanultunk ebből a hat évből, akár egymástól, akár a gyerekektől.

– Van esetleg kedvenc történetedet ebből a 6 évből? Búcsúzóul mit fogsz mondani a srácoknak?
– Húha… Itt aztán napokig lehetne sztorizni. Nem tudok egyet kiemelni. Ezúton felszólítom a srácokat, hogy kommentben írják meg a kedvenceiket! Rengeteget röhögtünk együtt, számtalanszor ünnepeltünk nagy sikereket, emlékezetes őszinte beszélgetéseink voltak, hatalmas élményekkel gazdagodtunk együtt. Ezeket a srácokat nem kellett szigorúan fogni. Még rosszalkodni is kulturáltan rosszalkodtak. Búcsúzóul csak azt tudom nekik mondani, hogy nagyon hálás vagyok, hogy én lehettem az egyik edzőjük, aki ebben a hat évben végigkíséri őket.

– Lehet már tudni, hogy mi lesz a srácokkal, ki hol folytatja a labdarúgást? Mit gondolsz, készen állnak a felnőtt focira?
– Mindenkinek reális jövőképet vázoltunk fel. Igyekeztünk a lehető legtöbb srácot az UFC-ben tartani. Ez van, akinek a felnőttcsapatot, van, akinek Banka Laci bá leendő U19-es csapatát jelenti. A 2005-ösök innentől hivatalosan is felnőttek, nekik nincs választási lehetőségük, de nem féltem őket. A 2006-osoknál úgy érezzük, néhányaknak még szüksége van egy kis időre, hogy akár az UFC felnőttcsapatában sikeresek legyenek, ami egyáltalán nem gond. Senkinek sem szeretnénk elengedni a kezét. Matu bával együtt így vagy úgy, odafigyelünk rájuk a jövőben is.

2007/2008-ban születettek (Banka László)

A jól megérdemelt falatozás egy 6 csapatos torna ebészünetében.A hangulat és a játék is remek volt, nálunk magasabban jegyzett csapatok ellen.

Prágába maximális létszámmal érkeztünk...és ami még ennél is fontosabb, hogy még jobb közösségként távoztunk!

2007/2008-ban születettek (Banka László)

Szezon fotója. Ezen a meccsen a fiúk-férfévé értek. Lenyűgöző győzelmet arattak 2008-as fiaink a nálunk előrébb tartó Kelen SC ellen.

INTERJÚ BANKA LÁSZLÓ VEZETŐEDZŐVEL

– Ki fejlődött a legtöbbet a szezonban?
– Egyszerűnek tűnik a kérdés, de több dolog vetődött fel bennem. Ha abszolút szakmailag nézem akkor egyértelműen Borzók Andrist emelném ki. Szezon végére kirobbanthatatlanná vált 2007-es csapatunkból. Előrelépett a párharcokban – ami rengeteg labdaszerzést eredményezett számunkra tengelyben, mindezek mellett tavasszal már gólokkal is jelentkezett. Igazi box to box középpályás lett, amiben nagyban segítette az is, hogy a labda nélküli mozgásokban is rengeteget lépett előre. Mindezek mellett emberileg is egyre nagyobb tényező lett csapatunkban, de ugyanitt talán nem túlzok, ha bátran megemlítem Horányi Benit, aki önmagához képest rengeteget lépett előre idén. Ha inkább a jellemfejlődést veszem alapul (és persze valahol nem sportszerű így széttaglalnom a kérdést), akkor Tomeszt (Kiss Tamást) emelném ki, akinek rengeteg új ingerrel kellett és még kell megküzdenie, de szépen lassan még inkább megérett a 2008-as kapitányi szalagra.

2007/2008-ban születettek (Banka László)

– Mint edző, mire vagy a legbüszkébb az elmúlt évből?
– Nagy dolognak tartom, hogy az utolsó hónapot leszámítva végig magas létszámmal edzettünk, hogy amikor az U19-be volt lehetőség játszani, egyszerre 8-10-en azonnal ugrottatok, hogy ennyire szeretitek ezt a sportot és közösséget. Az, hogy idén 8 gyermek kapott ezüst hűségérmet (10 éve már nálunk vagytok), szintén nagy büszkeséggel tölt el. Ezek az emberi tényezők számomra fontosabbak az eredményeknél, azonban nagyon szívesen gondolok vissza a Lurkó elleni meccsünkre, ahol az öltözői „beszédem" után olyan szellemben léptetek pályára, ami sokadszor mutatta meg az értékeiteket. Nagyszerű volt látni azt is, hogy a 2008-as közösség idén milyen szépen fejlődött és állt össze, hogy újabb barátságok szövődtek.

– Milyen kihívásokat tartogat a felkészülés?
– Nektek vagy nekünk edzőknek? Jövőre úgy fest, 3 csapattal képviseljük majd egyesületünket az U19/U17-es korosztályokban. Ez már önmagában egy nemes feladat és kihívás számunkra a kollégáimmal. Itt szeretném megköszönni András és Marci bá áldozatos munkáját! Ami a játékosok szempontjából biztos, hogy kevés van már hátra a gyermekévekből, így főleg az U19-es játékosokat az eddigiekhez képest megszokott szempontok alapján, de mégis kicsit más szemüvegen keresztül kezdjük majd el nézni. Ami biztos, hogy a motiváció és a munka az, ami még inkább hangsúlyosabb lesz.

– Milyen problémákra és/vagy pozitívumokra világított rá a prágai, illetve a Ustars-os torna?
– Talán nem a hiba szót használnám. Sokkal inkább a javítandó területet mondanám. Itt visszanyúlnék a tavaszunkra – ez a dolog mindkét korosztályunkra jellemző volt. Egyszerre pozitív és mindezek mellett kérdéseket felvető mozzanat. Ezek a támadásbefejezések. Őszhöz mérten a szezon második felében sokkal dominánsabbak voltunk a mérkőzések bizonyos periódusaiban. Direktben játsszuk meg az előttünk lévő üres területeket és „kézzel foghatóan" több helyzetet/ziccert dolgozunk ki, ami viszont túl nagy százalékban marad kihasználatlan. Nyáron mindenképp azon kell majd dolgoznunk, hogy megfelelő állóképességet építsünk és mindezek mellett, amire a legnagyobb hangsúlyt szeretnék fektetni az a mentális kondíció.

– Hogyan lehetünk még jobbak a következő idényben?
– Erre tudok a legegyszerűbben válaszolni. Munka… munka… és munka… Közhely, de igaz. Továbbra is meg kell őriznünk ezt a közösséget és még több bizalommal, motivációval kell egymásra támaszkodnunk. Edzőnek és játékosnak egyaránt.

2009/2010-ben születettek (Székely József)

INTERJÚ SZÉKELY JÓZSEF VEZETŐEDZŐVEL

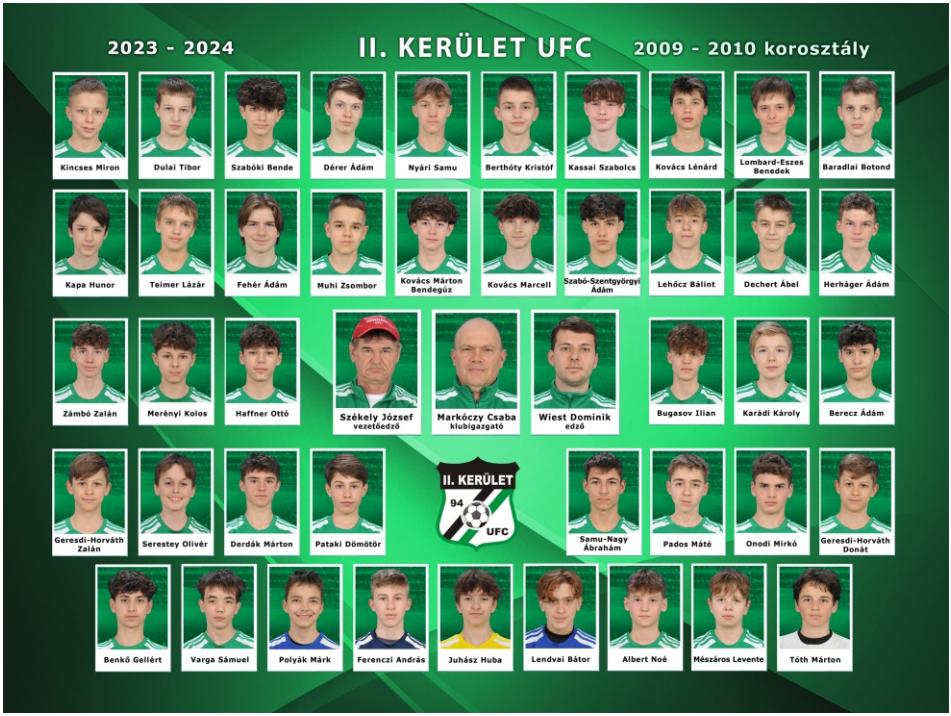
– Először is szeretnék gratulálni a bajnoki címhez, ezt melyik csapattal sikerült elérni?
– Köszönjük a CSAPAT nevében, igen bajnokok lettünk a BLSZ U15 bajnokságban. Szeretném kiemelni, hogy ez a csapat tavaly ugyanilyen szintű bajnokságban a középmezőnyben végzett. Nagyon nagyot fejlődtünk mind játéktudásban, mind fejben. A szezon felénél már látszott, hogy a dobogó valamelyik fokára feltétlenül jó a csapat, de érződött a gyerekeken, hogy ők mindent megtesznek, hogy ez minél előkelőbb hely legyen. Sorra hoztuk a mérkőzéseket és a vége felé már csak kettő csapat harcolt a végső győzelemért. A másik a Testvériség csapata volt. Majd elérkezett a sorsdöntő mérkőzés idegenben. Tudtuk, ha nem kapunk ki azon a mérkőzésen, akkor óriási lépést teszünk a bajnoki cím megszerzése felé. A találkozó a szezon legszínvonalasabb mérkőzését hozta és hatalmas küzdelemben 1–1-es eredmény született. A hátralévő mérkőzéseket egy kivételével megnyertük és így veretlenül bajnokok lettünk.

– A másik csapat, amely újoncként szerepelt a kiemelt bajnokságban hogyan teljesített?
– Azzal, hogy egy osztállyal feljebb focizhatunk kiváló csapatok ellen, tudtuk nagyon nehéz dolgunk lesz. A biztos bentmaradás volt a cél, de titokban bíztunk abban, hogy a középmezőnyben tudunk végezni. Egy jól sikerült felkészülés után félévkor 21 pontot szereztünk és a középmezőnyben voltunk. Megismertük a csapatokat, az látszott, hogy gyenge csapat nincs és egyetlen egy pontot se lehet megszerezni könnyedén. A téli felkészülést a kisarcok még motiváltabban és kevés hiányzással végezték. Hittünk benne, hogy meg lehet az eredménye. Elkezdődött a bajnokság és mi mérkőzésről mérkőzésre taktikus és okos focit kezdtünk játszani. Tisztában voltunk képességeinkkel és láttuk, nagyon kicsiken múlik, hogy ki szerzi meg a pontokat. Gyakorlatilag minden találkozón kimagasló teljesítményt nyújtottunk és tökéletes kondícióban voltunk. Nagyon nehéz volt ellenünk játszani és ennek meg is lett az eredménye. A bajnokság utolsó szakaszában már a dobogóért küzdöttünk. Ez a végén nem sikerült, de az elért 4. hely és 50 pont óriási dolog. Csak olyan csapatok előztek meg minket, akik magas színvonalon fociztak az egész szezon alatt.

2009/2010-ben születettek (Székely József)

– És végezetül milyen célkitűzések vannak az új szezonra?

– Mondanám, hogy mindig kicsit nagyobbat kell álmodni, de ez most nagyon nehéz lesz. Ezt a teljesítményt megismételni is nehéz lesz, nemhogy túlszárnyalni. Helyezést nem szeretnék mondani, inkább, hogy célunk még jobb kondícióban lenni és jobban, taktikusan, gondolkodva focizni. Ez a közösség jókor, jó helyen találkozott egymással és ezt ki szeretnénk használni, mert tudom, ha hiszünk benne ebben nagyon sok van még. Szeretném megköszönni elsősorban Doma bának az egész évet, aki tökéletes segítőm volt az év folyamán. Valamint minden sportvezetőnek, edzőnek, szülőnek és mindenkinek, akik segítették és hittek a munkánkban. És a végén a legfontosabb: minden „Kisarcnak". Azt gondolom, ezt az évet már senki nem veszi el tőlünk és mindig emlékezni fogunk rá.

2011/2012-ben születettek (Boros Ádám)

Hégely Máté belsővédőből lett házigólkirály, találatai sokat tettek hozzá a továbbjutáshoz.

Jó hangulat volt a vasárnapi döntő első győzelme után Siófokon.

2011/2012-ben születettek (Boros Ádám)

Közös étkezés.

Nagy volt az öröm a szombati menetelés során, sikerült veretlenül bejutni az öt csapatos döntőbe!

2011/2012-ben születettek (Boros Ádám)

A Petik gólöröme. Őszintébb és aranyosabb képet aligha talál az ember!

Nagy csata zajlott a nagy melegben a kapuk előtt. A képen Csongor és Moha próbálja veszélyeztetni az ellenfél kapuját.

2011/2012-ben születettek (Boros Ádám)

Siófokon előkelő V. helyezést sikerült megszereznünk egy 14 csapatos nemzetközi tornán.

INTERJÚ BOROS ÁDÁM VEZETŐEDZŐVEL

– Szia Ádám! Hosszú és tartalmas szezonon vagytok túl. A nyáron több meghatározó játékos lépett feljebb magasabb szintre, hogyan emlékszel vissza a kezdeti augusztusi időszakra? Milyen nehézségekkel találkoztál?

– Sokan úgy gondolják, hogy a távozásukkal gyengült a csapatunk. Bizonyos értelmeben nyilván igen, mert ügyes és tehetséges játékosok távoztak, viszont a csapatunk véleményem szerint ettől csak erősödött. Mindig is gyermekszempontból közelítettem meg az ilyen kérdéseket. Az érintett gyerekeknek jó döntés volt, hogy feljebb léptek és egy magasabb szinten pallérozódnak és ügyesednek napról napra. Viszont a mi csapatunk is kamatozott belőle, most sokkal inkább együtt van a csapat játéktudása, ezért sokkal inkább támaszkodunk egymásra, sokkal nagyobb hangsúlyt nyom a lapba a csapatszinten történő gondolkodás és cselekvés. Augusztusban elkezdtük a felkészülést az előttünk álló szezonra, remek létszámmal és nagy nagy lelkesedéssel. Szerencsések voltunk, mert nem akadtak nehézségeink ebben az időszakban.

2011/2012-ben születettek (Boros Ádám)

– Az őszi szezonról már beszélgettünk decemberben. Remek féléven voltatok túl, I. illetve II. helyen végeztetek a bajnokságban, Dunaszerdahelyen IV. helyen végeztetek egy nemzetközi tornán. Elégedett vagy az első félévvel?
– Igen, minden tekintetben. Az első félévben szinte minden, amit elterveztünk bejött. Nem voltak akadályozó tényezők, sikerült kiválóan teljesítenünk ebben az időszakban. Véleményem szerint a Grund FC elleni epikus fordítást egy ideig még nem fogjuk tudni elfelejteni. Talán az egyik legemlékezetesebb pillanatunk volt!

– Mikor kezdődtek a nehézségek? Akadályozó tényezők?
– Egyértelműen januárban.

– Mi történt?
– Sérülés- és betegséghullám sújtotta a csapatunkat. Hétről hétre folyamatosan megsérült valaki az edzéseken, edzőmeccseken, nem tudtuk optimális létszámban végigedzeni ezt az időszakot. Nagyságrendileg márciusra normalizálódott a helyzet, de még akkor sem volt mindenki bevethető, ám a sérültjeink/betegeink többsége visszatért.

– Hogyan értékeled ezek után a téli időszakot?
– Kihoztuk belőle a maximumot! A január-februári időszakban nagyon szoros és kemény meccseket játszottunk. Tudatosan kötöttem le erősebb ellenfelek ellen meccseket, mert az őszi szezonban nem sokszor találkoztunk ilyennel, pedig tanulni csak a jobbaktól lehet. Januártól elkezdtünk készülni és gyakorolni a következő szezonra, 10+1-ben játszottunk az edzőmeccseken és a nagypályás játékot gyakoroltuk.

– Hogyan indult a gyerekeknek az első szárnypróbálgatása a nagypályán?
– Kezdetben eléggé akadozva, több hibával és kevesebb sikerrel. Ebben sokat fejlődtünk az év végére. Bevallom, én magam nehéz feladat elé állítottam őket, hiszen egy bonyolult felállási formát és játékrendszert kezdtünk el tanulni. Az elején komoly nehézségeink voltak főként hátul, a saját kapunk előtt. Nem működött olajozottan a gépezet sem labdakihozatalnál, sem építkezésnél, sem a saját kapunk előtti határozott védekezésnél.

2011/2012-ben születettek (Boros Ádám)

Sok gondot okoztunk akkoriban egymásnak, ami főként a helyezkedésekből (értsd: optimális távolság a pozicíók között, labdát kérő játékos mozgásának iránya és sebessége, optimális terület ahová ütemre lép vissza, stb.) és a megfelelő kommunikáció hiányából fakadt. Persze, kapkodásból is okoztunk magunknak újabb kihívásokat játék közben. Ami jól nézett ki már az elejétől kezdve az a letámadásunk volt. Bár nem volt tökéletes, de sokszor és sok ellenfél ellen sikerült labdátszereznünk vagy ott tartanunk a labdát folyamatosan az ellenfél kapuja előtt.

– Év végére ebben is fejlődtetek, igaz?
– Sokat gyakoroltuk a 10+1-et tavasszal, a májusi nagypályás meccseink, például az UTE ellen, már igazán jól néztek ki! Az UTE elleni mérkőzésen játszott a csapatom az egyik legjobban, élmény volt nézni!

– Ádám, egy hosszú tavaszi szezonon vagytok túl, hogyan értékeled a csapataid tavaszi menetelését?
– Kezdeném a második csapatunkkal, mert nem szeretném, hogy háttérbe érezzék magukat, sőt! Óriási dicséret illeti őket, ugyanis a 23/24-es teljes szezonban egyetlen egyszer sem kaptak ki bajnoki mérkőzésen! 1 döntetlen mellett az összes többi alkalommal győztesen sikerült elhagynunk a pályát. Szerintem ez óriási szó. A csapat remekül összeért. Ami nekem nagyon tetszik, nézzék meg az adatbankon, hogy nem 2-3 játékos köré épült a csapat, ez egy nagybetűs csapatközösség. Csapatként játszunk és ez meglátszódik a góllövőkön is, nincs olyan mezőnyjátékos aki ne vette volna ki a részét a támadások befejezéséből. A két legemlékezetesebb meccs számomra a Gloriett elleni fordítás és a Barca elleni idegenbeli 5-3-as siker a legvégén a csodagóllal. De azt sem szabad elvenni tőlük, hogy hazai pályán több góllal sikerült felülmúlni a Vasas Kubala Akadémia egyel fiatalabb csapatát egy remek mérkőzésen.

– Valóban eredményes és remek szezont tudhat maga mögött az ikrek vezette második csapat. Az első csapat tekintetében hogyan értékelnéd a tavaszi hadjáratot?
– Fantasztikus volt hétről hétre jó ellenfelek ellen játszani. Nagyon tetszett a bajnokság ilyen fajta lebonyolítási rendszere, remekül bevált. Tavasszal csak jó csapatokkal találkoztunk akik bejutottak a legerősebb rájátszási csoportba. Nagyon szoros találkozók voltak, 1 gólos győzelmek és vereségek. A szezon végén a 8 csapatos rájátszás II. Helyén futottunk be, ami egy ilyen roppant erős mezőnyben szerintem óriási!

2011/2012-ben születettek (Boros Ádám)

Kemény mérkőzések voltak, de ezek remekül hozzájárultak a fejlődésünkhöz.

– Miben fejlődött legtöbbet a csapat? Mi volt a legnagyobb nehézsége idén, ami kevésbé ment eredményesen?
– Hmm. Talán a legnagyobb fejlődést a csapatközösség mutatta. Az előző években is jellemező volt ez ránk, de most, hogy közben nőnek és komolyodnak is a srácaim ez már abszolút úgy néz ki, mint egy nagybetűs csapat. A közösségben az erő, amikor egymásért játszol, amikor kisegít a társad a bajban, amikor önfeláldozva a saját tested nem sajnálva próbálkozol, igyekszel, mindig is így gondolkoztam. Ha a közösségünk hangulata, összképe fejlődik akkor a csapatunk is. Ha szakmai tekintetben nézzük, nagy fejlődésen mentünk át a kondicionális tényezőket figyelembe véve, javult az állóképességünk, a gyorsaságunk, a labdás játékunk és annak a sebessége. Fejlődtünk mentális téren is, egyre tovább tudunk koncentrálni, fejben rendben lenni a meccseken, ezzel együtt a tudatos csapatszintű mozgásaink és játékunk is fejlődött. A legnagyobb nehézségeink a befejezéseinkben keresendő. Ezzel mindenképp kell foglalkozni jövőre is. Sajnos sokszor kapkodó és gyenge a befejezés az ellenfél kapuja előtt, továbbá eléggé sok helyzetecske kell, hogy gólt szerezzünk.

– Az idény végén 2 nemzetközi tornán is jártatok. Hogyan értékeled az évzáró időszakot és annak teljesítményét?
– Május második felére nem voltunk a legjobb passzban, de sikerült viszonylag gyorsan kijönni belőle. Bécsben kissé akadozott a gépezet, illetve jó erős torna volt. Ezt be kell látni. A hangulat és a csapatközösség számára remek torna volt, de a fociban rossz hétvégét fogtunk ki. Megesik az ilyen. Annak örülök, hogy nagyon gyorsan sikerült feljavulnunk és kijavítanunk egyes dolgokat, majd egy héttel később a Városgazda ellen szinte egy tökéletes mérkőzést játszottunk. Nagyszerűen néztünk ki a labdabirtokló és a labdaszerző fázisok alatt is. Ugyanekkor a Pénzügyőr ellen a második csapatunk is parádézott.

– Ezután indultatok el Siófokon, egy 14 csapatos nemzetközi tornán, a Balaton Trophy-n?
– Igen. Szombaton 6 mérkőzést játszottunk és veretlenül bejutottunk a legjobb 5 csapat közé, ahol vasárnap 4 mérkőzésből egyet nyerve végül az előkelő V. helyezést sikerült megszereznünk. Látszott a csapaton, hogy nagyon bizonyítani akarnak, nagyon motiváltak. Büszke vagyok a csapatomra, remek tornát játszottunk. A közös BL döntő nézés pedig hatalmas hangulatban telt pizzázás közben.

2011/2012-ben születettek (Boros Ádám)

– Gödöllőn zártátok az évet egy 20 csapatos tornán. Milyen volt az évzáró torna?
– Összességében kiváló. Sajnos a meleg okozta hőség és a sérülések okoztak némi aggodalmat a torna alatt, kezdeti botladozások után a csapat erőn felül teljesítve érte el 20 csapatból az V. helyezést. Nagyon tetszett az utolsó mérkőzés, azt hiszem egy ilyen meccsel akartam búcsúzni. Végig dominántunk, az ellenfelet a mi térfelünkre át sem engedtük, renegeteg helyzettel és kapuralövéssel zártunk. Azon a meccsen nagyon jól néztünk ki minden tekintetben. Büszke vagyok a csapatomra!

– Jövőre a korosztály képzési harmadot vált és másik vezetőedzőt kap. Te is maradsz az egyesületnél, a 2015/2016-os korosztályt veszed át. Nehéz a válás, vagyis váltás?
– Igen. Jövőre már felsőharmados csapat lesz a 2011/2012, ennek megfelelően 10+1-ben fog játszani a bajnokságban. Erre hangsúlyt fektettünk a képzés alatt, hogy ne érje őket teljesen ismeretlenként a nagypálya, igyekeztünk sokat gyakorolni azt. Maga a búcsú is nehéz, 4 éve (de van aki már 6) a játékosaim. Hozzámnőttek. Együtt az elmúlt években annyi mindent éltünk át, annyi közös emlékezetes és felejthetetlen pillanatot éltünk meg, hogy számomra érzelmi okokból nehéz a búcsú. Nagyon megszerettem ezeket a srácokat és azt gondolom, hogy óriási fantázia van bennük! Szeptembertől beállok a szülők közé a lelátóra és a legnagyobb szurkolójuk leszek!

– Köszönjük a beszélgetést, Ádám! Gratulálunk a sikeres szezonhoz és sok sikert kívánunk jövőre a kisebbeknél!
– Én köszönöm a lehetőséget. Ha valaki megkérdezi mire vagyok a legbüszkébb eddig edzői karrierem, vagy felnőtt életem alatt, azt válaszolnám, hogy abszolút az elmúlt 4 évünkre a csapattal. Örökre beleírták magukat a szívembe! Nagyon büszke vagyok a fiaimra és a fejlődésükre, ezt együtt csapatként értük el. És természetesen izgatottan várom az új korosztályomat jövőre!

2013/2014-ben születettek (Kustra Bence)

Idei szezon utolsó Bozsik U11-es Bozsik tornáján jártunk.
Nagyon szuper zárás volt, most is nagyon ügyesek voltak a gyerekek!

2013-14-es csapatunk egy jól sikerült szülő-gyerek focival zárta az idei szezont!

2013/2014-ben születettek (Kustra Bence)

Hónap játékosa: Boros Félix - szép góljaiért

INTERJÚ KUSTRA BENCE VEZETŐEDZŐVEL

– Szia Bence! Ez volt a második szezonod a csapatod élén, hogy tetszett, elégedett vagy az idei szezonnal?
– A nagyon jól sikerült első év után, izgatottan vártuk, mit tartogat az idei szezon számunkra és szerencsére nem kellett csalódnunk. Ebben az évben, mind a két korosztályunk a 6+1-ben játszotta a mérkőzéseit, ami azért könnyebbséget jelentett. Ahogy tavaly is, idén is rengeteg mérkőzést tudtunk játszani , ami az egyik legfontosabb előre kitűzött cél volt a szezon elején. Az edzések is nagyon jó létszámmal mentek, nagyon motiváltak voltak a gyerekek!

– Idén először vettetek részt a Kölyökligában, ráadásul két csapattal. Hogyan élte meg a csapat az új kihívást? Melyik meccsekre emlékszel vissza a legszívesebben és miért?
– Igen, nagyon örülök, hogy volt lehetőségünk U10-ben és U11-ben is egy-egy csapattal elindulnunk a Kölyökligában. Ez egy országosan is elismert sorozat, sok rendkívül jó ellenféllel. Az őszi alapszakasz folyamán mind a két korosztályban határozott játék jellemzett minket, többször nagyon jól nézett ki a csapat játéka, magabiztosan és önfeledten tudtunk focizni a mérkőzések nagy százalékában. Ennek eredményeként tavasszal a felsőházban folytathattuk, ahol már nem ment ennyire jól a szekér.

2013/2014-ben születettek (Kustra Bence)

Tavasszal a játékunk se volt sokszor olyan, amire képesek vagyunk , illetve a hozzáállásunkkal és a mentalitásunkkal is akadt néha probléma. Mindezeken túl, tudtunk azért nagyon jó, kiegyenlített mérkőzéseket is játszani és azért párszor megmutattuk tavasszal is, hogy mikre lehetünk képesek. Nehezen tudnék kiemelni egy-egy mérkőzést, de azért megpróbálom. U10-ben, az őszi alapszakaszból a Gloriett SE elleni találkozót emelném ki, hiszen egy nagyon jó és szervezett csapattal találkoztunk, ahol egy nagyszerű iramú, kiegyenlített mérkőzést játszottunk, aminek a vége döntetlen lett. Tavaszról ha egy mérkőzést mondanom kellene, akkor az szerintem a Dorog elleni meccs lenne. Egy kemény, határozott csapat ellen találkoztunk, ahol sok gól született mind a két oldalt, de végül mi tudtunk jobban kijönni a mérkőzésből. U11-ben az őszi meccsek közül egyértelműen a Szigethalom elleni mérkőzést mondám. Ezen a mérkőzésen látszott a legjobban, hogy ha nagyon akarunk valamit akkor képesek vagyunk elérni azt. Nagyszerű volt a csapat küzdése és mentalítása, ellenfelünk két góllal is vezetett, de hatalmas küzdéssel, együtt, csapatként sikerült fordítani és megnyerni a mérkőzést. A tavaszi mérkőzések közül ha egyet választanom kellene akkor az a Göd elleni mérkőzés lenne. Hozzátartozik, hogy a korábban elmaradt két meccsünk miatt, ezen a napon már a harmadik mérkőzésünk volt a Göd elleni, tehát fizikálisan közel sem voltunk a toppon már, viszont a gyerekek nagyon szerették volna, ha győzelemmel tudjuk lezárni a Kölyökliga küzdelmeit. Nagyon rendben volt a hozzáállás és a játékunk is elég jól nézett ki, viszont sajnos a szerencse nem állt mellettünk és a végén vereséget szenvedtünk. Nagyon sajnáltam ezt a meccset, hiszen megérdemelték volna a győzelmet a Srácok. Ami miatt pozitívként kiemelem, az a hozzáállás a mérkőzéshez, az nagyon tetszett! Összességében örülünk, hogy kipróbálhattuk magunkat ebben a sorozatban, nagyszerű élmény volt és abszolút hozzátett a csapatok fejlődéséhez.

– Két csapatod a Bozsik programban is indult. Milyen volt az idei Bozsik szezon, hogyan teljesítettek a Srácok? Elégedett lehetsz a tavaszi szerepléssel, kihívásokkal?

– Így van , két csapattal szerepeltünk idén az U11-es Bozsik tornákon. A tavalyi szezontól eltérően, most nem a Mérnök utcában, hanem Csillaghegyen, a Mészöly Focisuli szervezésében léptünk pályára. Minden fordulóban jelen voltak U10-es és U11-es játékosok is és többnyire vegyes csapatokat alakítottunk ki Viktor bácsival, tehát mind a kettő csapatban volt 2013-as és 2014-es születésű játékos is.

2013/2014-ben születettek (Kustra Bence)

A csapatok játéka folyamatosan javult, már nagyon sok tudatos játékelemet láttam a pályán, látszott, hogy mit szeretne játszani a csapat, aminek nagyon-nagyon örültem. Egyénileg is rengeteget fejlődtek a játékosok, sokat léptünk előre ebből a szempontból is! Összefoglalva tényleg nagyon elégedett vagyok a Bozsikos játékosokkal is, a fordulók nagyrészében szinte csak pozitív dolgok maradtak meg bennem a játéknap végére!

– Mi az amiben a legtöbbet fejlődtetek az előző szezonhoz képest?
– A tudatos játékban mindenképp léptünk előre. A gyerekek kezdik érteni és tudni, hogy hogyan szeretnénk játszani, mik az alapelveink, amikhez tartanunk kell magunkat játék közben. Tavaly is nagyon szépen elindult ez a folyamat, abszolút látszott a folyamatos fejlődés, de azt gondolom sokat léptünk előre idén ebből a szempontból is. Amiben sokat léptünk előre, az a létszámelőnyös szituációk kialakítása és annak megoldása, mind labdakihozatalban, mind pedig támadásban. Egyre többször tudunk létszámazonos helyzetből, létszámelőnyt teremteni. Nagy hangsúlyt fektettünk erre a szezonban és örülök, hogy egyre jobban megy! Amit még kiemelnék, hogy mind a két korosztályt nézve sikerült abban is előre lépnünk, hogy egy kicsit keményebbek lettünk, már nem vagyunk annyira „nyuszik". Egyre többször, keményen beleállunk a párharcokba mind az edzéseken, mind pedig a mérkőzéseken, persze ara szerencsére figyelnek a gyerekek, hogy szabályos kereteken belül mozogjunk, ne lépjük át a határokat! Határozottabbak lettünk, de nem durvák!

– Mi az amivel még többet kell foglalkozni, amivel eddig esetleg nem volt idő foglalkozni?
– A labda nélküli mozgásunk sokat fejlődött az évben, viszont még mindig fejlesztendő területként jelölném meg, tudunk még bőven előre lépni. Akkor is amikor a labda nálunk és akkor is amikor az ellenfelünknél van. Amin még mindenképp fejlesztenünk kell, hogy sokszor „néma csendben" focizunk, pedig a labdarúgáshoz elengedhetetlen a kommunikáció, segíteni kell a társainkat, információkat kell átadnunk egymásnak. Viszont ezzel együtt figyelnünk kell arra, hogy ha beszélünk, az milyen stílusban és hangnemben történik. Hiszen ha véletlen rosszul, sértően szólsz a másikhoz, az csak negatívan hathat a társadra és ezáltal a csapatra is. Szerencsére egyre többször pozitívan, építően és hasznosan kommunikálunk egymással, ezt kell tovább folytatni és erősíteni!

2013/2014-ben születettek (Kustra Bence)

– Idén második alkalommal vettetek részt nemzetközi tornán. Májusban a 2014-es csapatod vett részt Bécsben, ahol remekül szerepeltetek! Hogyan élték meg a gyerekek a tornát? Mik voltak a nehézségek? Hogyan értékeled edzői szemmel a csapat teljesítményét.

– Igen, tavaly a 2013-as kiemelt csapat, idén pedig a 2014-es kiemelt csapat léphetett pályára külföldön. Nagyon vártuk már a tornát, tudtuk hogy nagyszerű élmény lesz mindenkinek. A fő cél az volt, hogy a gyerekeknek kapjanak egy pozitív, maradandó élményt és hogy még jobban összekovácsolódjanak. Ez abszolút sikerült, szuper pár napon vagyunk túl! A torna egy nagyszerű környezetben, az SV Schwechat komplexumában zajlott. A torna különlegessége , hogy a rengeteg pálya lehetővé tette, hogy az összes UFC-s csapat egy helyen játszott, ez pedig külön nagyon jó volt, hiszen így tudtunk egymásnak szorítani! A mi mérkőzéseink a center pályán zajlottak aminek kiváló volt a talaja, illetve hatalmas lelátó vette körbe. A torna megnyitóján még a BL himnuszt is lejátszották a csapatoknak, ami aztán megint csak egy nagy öröm volt a gyerekeknek! A csoportban egy győzelemmel és két vereséggel zártunk, így még két helyosztó mérkőzésünk volt. Az első helyosztó mérkőzésünket büntetőkkel megnyertük, viszont a másodikat, ami az 5. helyről döntött elveszítettük, ugyancsak büntetőkkel. Végül a még mindig parádés 6. helyen végeztünk. Összességében a torna elérte a célját, együtt töltöttünk pár napot, a csapat jobban összekovácsolódott és nagyon jó meccseket játszottunk, külföldi és magyar csapatok ellen! Nagyszerű élmény volt! A mérkőzésekről bővebb beszámoló a facebook oldalunkon megtalálható.

– Bence bácsi! Köszönjük szépen a részletes szezonértékelő interjút. Zárásként kérlek beszélj a jövőbeni terveidről. Jövőre már 8+1-ben játszanak az idősebbek, a fiatalabbak maradnak a Bozsik programban. Mik a terveid, esetleg kiemelt képzési céljaid a következő időszakra?

– A következő szezonban a 2014-esek állandó programja lesz a Bozsik torna és a Kölyökliga, a 2013-as gyerekek pedig már 8+1-es bajnokságban fognak szerepelni. Emellett mind a két korosztály, ahogy a mostani és az előző szezonban is, jó pár tornán és edzőmérkőzésen fog szerepelni. Elsődleges cél a 8+1-es játékrendszerrel való ismerkedés és annak tanulása lesz , amibe már a 2013-asokon túl, már a fiatalabbak is belekóstolnak majd az edzéseken. Továbbá fő cél lesz a csapatban való gondolkodás továbbfejlesztése. Az edzések augusztus közepén fogjuk elkezdeni, már most várjuk az új kihívásokat!

Felnőtt (Meggyes Balázs)

Felnőtt csapatunk az újabb sikeres szezont Balatonberényben búcsúztatta.

A júniusi levezető pontverseny végig kiélezett csatát és végül Tóth Ábris győzelmét hozta.

Felnőtt (Meggyes Balázs)

INTERJÚ MEGGYES BALÁZS VEZETŐEDZŐVEL

– Az ősz végén azt mondtad, ahhoz hogy mindkét csapatunk bent maradjon, erős felkészülés kell, valamint hogy a közvetlen riválisokat legyőzzük. Ennek fényében milyen volt a tavasz?

– A felkészülés a tervezettnél gyengébbre sikeredett. Tisztelet a kivételnek, de az edzésszámok nem érték el a remélt szintet, edzőmeccsből viszont többre lett volna szükség. Ennek tükrében nem meglepő, hogy a BLSZ I-ben nagyban visszaesett az eredményességünk, mindössze egy meccset tudtunk nyerni tavasszal. A BLSZ II-ben szinte lemásoltuk az őszi szereplést, egy riválistól kaptunk ki, egy előttünk levő csapatot vertünk meg és volt egy bravúr pontszerzésünk a későbbi bajnok ellen.

– Milyen érzés, hogy mindkét bajnokságban újoncként sikerült bent maradni, ráadásul úgy, hogy az utolsó meccseken nem kellett izgulnunk?

– Fantasztikus. A BLSZ I ugyan nagyon nehezen indult, de aztán az ősz mégis fantasztikusra sikeredett. Féltávnál jó helyzetben voltunk és a gyengébb tavasz ellenére is összejött a cél. Jövőre ebből tanulnunk kell, tavasszal kaptunk egy erős visszaigazolást, hogy a kevesebb edzés és az alacsonyabb létszám mire elég ebben az osztályban. A BLSZ II-ben szezon előtt csak álmodtunk róla, hogy az első hétben lehetünk. A szezon felénél látszott, hogy van esélyünk, de 4-5 csapat közel egyforma esélyekkel indult egy kiadó helyért, vagyis hatalmas bravúr, hogy mi lettünk az a csapat. Az utolsó fordulók stresszesek voltak a nagy tét miatt, ez érződött a csapaton, de annál felemelőbb, hogy végül sikerült.

– A téli szünetben több volt a távozó, mint az érkező. Hogyan értékeled az átigazolási időszakot?

– Összességében csendes volt. Mindhárom távozó (Gazdik Balázs, Kántor Barna és Yürekli Máté) valamilyen szempontból mást keresett, mint amit kínálunk, döntésük érthető volt. Vereb Donát visszatért hozzánk, érkezésének örültünk. Éreztük, hogy a keret létszáma túl alacsony, de lehetőségeink korlátozottak. A félév során szinte minden héten küzdöttünk ezzel a szituációval.

Felnőtt (Meggyes Balázs)

– Melyik BLSZ I-es és BLSZ II-es meccsre emlékszel vissza a legszívesebben, melyikeken érezted magad büszkének vagy elégedettnek?

– Egész évben azt hangsúlyoztuk, hogy minden mérkőzés öröm, nagy dolog, hogy ide jutottunk és ezt próbáljuk is megélni. Van, amikor ez jobban sikerült, valamikor kevésbé, de kevés olyan mérkőzés akadt, amikor nagyon rossz hangulatban jöttünk le a pályáról, általában tudtunk valaminek örülni. Edzői szempontból a BLSZ I-ben a csúcs a SZAC elleni őszi mérkőzés volt (1:0), mert szinte minden úgy alakult, ahogy terveztük. Tavasszal csak egy meccset nyertünk (3:1 az Issimo ellen), de az csodálatos érzés volt. A legbüszkébb talán a tavaszi Vízművek meccsen voltam, mert csere nélkül tudtunk csak kiállni, 5 hónap után játszottunk újra fűvön, mégis hatalmasat küzdve, megérdemelten pontot szereztünk egy jó csapat ellen (0:0). A BLSZ II-ben a legszebb emlékek a Goldball elleni pontszerzés (2:2), ahol minden erőnkkel védekeztünk, az FFC elleni rangadón aratott sima győzelem (5:1) és a tavaszi Műegyetem győzelem (3:1), egy héttel azután, hogy a MUN SE ellen meccsbefejezés miatt a padlóról kellett visszapattannunk.

– Az őszhöz képest milyen volt az eredményesség a tavasszal a BLSZ I-ben és a BLSZ II-ben?

– A BLSZ I-ben 19 őszi ponthoz csak 9-et tudtunk tavasszal hozzátenni. A 6 db döntetlen nem rossz, de a győzelmek nem jöttek, ami nem meglepő, mivel csak 12 gólt rúgtunk a félév során. Összességében gyenge tavaszt produkáltunk. A BLSZ II-ben 18 pont után 19-et szereztünk, ugyanúgy 5 meccset nyertünk, szóval itt nagyon kiegyensúlyozott teljesítményt nyújtottunk, erre büszkék lehetünk.

– Szerinted miben fejlődtünk ebben a kihívásokkal teli szezonban?

– A korábbi években reméltük, hogy felkerülünk ide, de most ténylegesen láttuk mi az a szint, amit meg akarunk ütni. A játékosaink többsége fiatal, akik most először játszottak ezekben az osztályokban, így az egy év tapasztalat rengeteget jelent nekik. A második csapat sokszor, védők hiányában kénytelen volt 3 védős rendszerben játszani, ami így utólag növelte a taktikai lehetőségeinket. Ugyanez igaz az első csapatra, ahol meg a szélsők sérülése miatt rákényszerültünk a két csatáros játékra. Hiszem, hogy a közösségünk még erősebb lett a közös élmények, csapatépítő programok hatására.

Felnőtt (Meggyes Balázs)

– Meglehetősen sok sérülés volt a tavasszal, köztük néhány súlyosabb. Milyen hatással volt ez a csapatra?
– Igen, sajnos Ráskai-Kiss Keve és Hermány Bence is súlyos térdsérülést szenvedett, míg Kocsis Boti és Czipó Ádi hosszabb időre kidőlt bokasérülés miatt. A már meglévő sérültekkel együtt így még kevesebben kellett megoldani a hétvégi meccseket, a taktikai, cserélési lehetőségek leszűkültek.

– Mik voltak a tavasz legszebb pillanatai?
– Minden győzelem, vagy annak megélt döntetlen ide tartozik, de én az apróságoknak lehet még jobban örülök, mint a nagy dolgoknak, például mikor bemutatkozik egy fiatal játékos a felnőtt csapatban, vagy amikor több hetes, hónapos sérülés után visszatér egy játékosunk. Az emlékezetes pillanatok közül a lista élére kívánkozik Márta Zsombi gólja után eksztázis a Műegyetem meccsen. Személyes kedvencem az MLTC feletti győzelem utáni felszabadult, mégis csendes öröm és büszkeség.

– Van ami csalódást okozott neked?
– Igen, egyrészt két játékosunk egyáltalán nem volt elérhető a tavasszal, pedig nem ezt kommunikálták télen. Másrészt, több első keretes játékosunk edzésszáma messze elmaradt attól, amit megkíván ez az osztály.

– Nagyjából körvonalazódik a következő idény kerete. Néhány játékos nem tart velünk, az U19-esek közül pedig sokan csatlakoznak. Mit gondolsz a változásokról? Van, aki nagyon fog hiányozni?
– Ruzicska Bálint közösségi szerepe, a fiatalok támogatása nagyon fog hiányozni, remélem mások a helyére lépnek ilyen tekintetben. Rózsa Zalán esetét megértem, de sajnálom, rá még szép évek vártak volna. Ezek ellenére nagyon optimista vagyok a jövő évi keretet illetően, mert az utánpótlásból motivált, tehetséges fiatalok csatlakoznak, akik ismerik és szeretik az UFC-t. Terv szerint olyan létszámmal tudunk együtt dolgozni, ahol biztosított, hogy minden héten jó edzettségi állapotban lévő, motivált játékosok alkotják mindkét keretet.

2015/2016-ban születettek (Tóth Tamás)

Szülő - gyerek focival zártuk az idei szezont.

A három évet lezárva érmet kaptak a játékosok.

2015/2016-ban születettek (Tóth Tamás)

INTERJÚ TÓTH TAMÁS VEZETŐEDZŐVEL

– Hogyan értékeled az idei szezont?
– Nagyon aktív szezonon vagyunk túl. Már - már a felnőtt focihoz hasonlóan szinte minden hétvégén voltak mérkőzéseink. Folyamatosan tapasztaltunk, fejlődtünk. Voltak nagyon jó izgalmas meccseink, és persze olyanok is amire szeretnénk nem visszaemlékezni, de ez nem vesz el semmit az érdemeinkből. Ettől csak erősebbek és elhivatottabbak lettünk. Természetesen sikereink is voltak, ami kellően emlékezetessé tette ezt a szezont.

–Milyen eseményeken vettetek részt?
– Akár csak ősszel, tavasszal is részt vettünk a 4Trainerz által szervezett BKV Ligán, méghozzá kettő csapattal. Mindezek mellett a hazai szervezésű UFC Cup-on és a ferencvárosi partnercsapat tornán is jelen voltunk. Természetesen a Bozsik Fesztiválok és az edzőmérkőzések elmaradhatatlanok voltak.

– Hogyan sikerült teljesíteni?
– Vannak szép eredményeink, hiszen az UFC Cup-on másodikok, a Fradi tornán harmadikok lettünk, illetve a BKV Ligában a két csapatunk az első két helyen végzett. De számomra nem a helyezések vagy az eredmények a fontosak. Persze jó érzés, de folyamatosan a játékunkra fókuszáltam, hogy mennyire tudjuk megvalósítani erős vagy még erősebb ellenféllel szemben. Ebben hatalmas segítségemre volt Ákos bácsi, akivel rengeteget beszélgettünk a csapat játékáról. Érzésem szerint sikerültek a kitűzött célok, de mindig van hova fejlődni.

– Milyen a csapat, a közösség?
– Csapatunk kereken 40 főre duzzadtt. Egy iszonyatosan aktív társaság, ahol hatalmas öröm edzést tartani. A közösség nagyon jó és nagyon erős. Persze akadnak néha konfliktusok, de sikerült mindig megbeszélni, kezelni a gyerekekkel. Azt szokás mondani, hogy a csapat az edző tükörképe, de én úgy érzem ez oda vissza működik, és folyamatosan hatással vagyunk egymásra és ha jó az egyensúly, akkor bármire képesek vagyunk.

– Mit jelent az, hogy lezárult egy korszak?
– Akár csak az iskolákban, amikor az osztály alsótagozatból felsőtagozatba megy, itt a csapat alsó harmadból a középső harmadba lép.

2015/2016-ban születettek (Tóth Tamás)

Vagyis új edzők, új kihívások és persze nagyobb pálya és komplexebb edzések várnak a játékosokra. Ez a korszak kicsivel több mint három évet jelent. Még Roller Dániel vezetésével megindult a toborzás 2021 tavaszán én pedig szeptemberben csatlakoztam az újdonsült csapathoz. 2022-ben Dani bácsi új vizekre evezett, mellém pedig csatlakozott Perjési Lionel, akivel szintén egy évig dolgoztunk. Mivel Lio bácsi megkapta az U7-es korosztályt, a helyére Almási Ákos csatlakozott, akivel az utolsó egy évet töltöttük. Így mondhatom, hogy nagyon sok jó kollégával volt lehetőségem dolgozni a három év során, amiért nagyon hálás vagyok. Ezúton és köszönöm Nekik!

– Mit üzensz így a szezon és a harmad végén?

– Csapatban lenni nagyon különleges dolog, hiszen rengeteg barátot, élményt szerezhetsz. Úgyhogy kívánok a játékosoknak sok örömöt és tapasztalást a sport világában. Edző kollégáimnak köszönöm a sok segítséget, támogatást, tapasztalást. A kedves szülőknek pedig köszönöm, hogy mindig hozták gyermekeiket az edzésekre, eseményekre, de legfőképp a bizalmat. Nagyon szép három év volt, köszönöm srácok.

2017/2018-ban születettek (Perjési Lionel)

Az apukák is pályára léptek a szezonzáró focin.

Csel utáni pillanat.

2017/2018-ban születettek (Perjési Lionel)

Kéz nélkül.

Szezonzáró edzés.

2017/2018-ban születettek (Perjési Lionel)

INTERJÚ PERJÉSI LIONEL VEZETŐEDZŐVEL

– Ez volt az első szezonod vezetőedzőként egy újonnan induló korosztállyal. Milyen érzéssel gondolsz vissza az elmúlt hónapokra?
– Mindig is nagy vágyam volt, hogy én indítsak útnak egy kicsikből álló társaságot ezen a fantasztikus úton. Különösen kedves a szívemnek, hogy sokukkal már óvoda kiscsoportos koruk óta foglalkozom. Az ovis foglalkozások után hihetetlen érzés látni, hogy milyen ütemben fejlődnek a gyerekek a pályán és azon kívül is. Természetesen ez egyben óriási büszkeség, hiszen ez azt jelenti, hogy megtérül a befektetett munka, úgy érzem, hogy nagyon jó irányba tartunk.

– Mit gondolsz, elértétek a szezonra kitűzött célokat?
– Maximálisan. Úgy gondolom, hogy minden edzőnek fontos, hogy legyen irányelve. Nekem 2 is van, amely mentén építem fel a képzést. Az egyik a szakmai oldal. Ebben a szezonban a technikai képzettség fejlesztésén volt a fókusz. Megmutatjuk a gyerekeknek a labdát egy kicsit alaposabban. Cseleket tanulunk, irányváltásokat, kapura lövünk, valamint alapvető taktikai alapelveket adtunk át természetesen játékos csomagolásban. Másik célom a “labdán kívüli világ” megmutatása volt. Ez az egyik legszebb periódusa ennek a szakmának. Ez lényegében minden, amit a labdarúgás képvisel. Egymás és az ellenfél tisztelete, a csapattá érés első lépései, játék együtt és egymás ellen az edzésen és azon kívül is. Az alapok megléte kimondhatatlanul fontos, hogy később is magas színvonalon legyenek képesek focizni a gyerekek.

2017/2018-ban születettek (Perjési Lionel)

– Mit emelnél ki a csapattal kapcsolatban?
– A mentalitást. A játékosok korukat meghazudtoló módon viselkednek a pályán és azon kívül. Elképedve figyeltük hétről-hétre, hogy milyen mértékben fejlődnek a srácok és mennyire fogékonyak az edzésekre és minden új információra. Mindez a hétvégi mérkőzéseken is beigazolódott. Óriási örömmel és lelkesedéssel vannak jelen minden edzésen és mérkőzésen. Már most tudnak csapatként gondolkodni és kiemelkedően viselkednek egymással. Ez a légkör természetesen érződik az edzések hangulatán is. Mindehhez hozzájön Kern Máté kollégám munkája és szakértelme, valamint egy szuper és támogató szülői közösség is folyamatosan segíti a munkánkat.

– Mik a tervek a jövőre nézve?
– Óriási lehetőség van a srácokban mind egyéni, mind csapat szintjén. Haladunk tovább a kijelölt úton. Ancelotti stílusú edző szeretnék lenni. Én nem idegrohamot akarok kapni a meccsek alatt, hanem látni akarom az edzésen befektetett munkát. A csapatot elnézve, ez a lehetőség adott. Nagyon várom a következő szezont és az egyre komolyabb kihívásokat, megmérettetéseket.

Junior (Meggyes Balázs)

Az UFC szabadidős foci csoportjai a régi grundok hangulatát idézik, itt mindenkinek lehetősége van sportolni. A korosztályok szerint bontott Katica, Manó, Lurkó, Kölyök és Junior csoportokból később lehetőségük van a gyerekeknek az egyesületünk „kiemelt", verseny csapataiba kerülni.

Tavaszi edzéskirályok, bravó Kristóf, Matyi és Denisz

Az edzők elleni, kiélezett meccsel zártuk a szezont

Kölyök (Kern Máté)

Megint a Real a BL győztes

Tengó varázslók

Lurkó (Kass László)

A szezon legkiemelkedőbb játékosai Tomi, Tarlós Balázs, Bérczy Marcell, Kertész Bence

Kristóf bíró lett!

Manó (Wiest Dominik)

Berlik Zétény közepes manó edzéskirály

Csonka Huba nagy manó edzéskirály

Katica (Perjési Lionel)

Napsütötte katicák

Várjuk a sípszót!